

SAMBOROWSKI LIST

Glasilo za promicanje lokalnih interesa.

God. VII.

Broj 43.

„Gospodarska Huta” (wiodąca grupę producentów) o 9 dni earlier.
PŁATYPLATA na dawnych grupach kredytów na gospodarkę rolniczą
o 10 K 1-20, na nowych o poziomie K 2, na nowych
K 2-25. Na poł. I na cenie grupy rolników wiejs.

Urgent | administrative action as per Lays Loop. Saty.

**U Samoboru
20. listopada 1912.**

OGLASZ prima uprava, a pišta se za postavljanje u re-
dubitinskoj dželu 20 ml. u opštinom 10 ml. Za opštinu, bašč
se više puta upoznaje, da je ne može popeti.
Novci se šalju upravi, a radopisati upruditku „Sarajevo, Sarajevo“.
Naplaćena se pišta se primaaju. Radopisati se ne vraćaju.

Ljetošnja berba.

1

Još napuštao je živo u pameti godina 1910., kad je bolest učinila malo na prirod. Tek je rijetkima uspjela od česti spašiti berbu. Iza ove nadeđe je jedna od najpovoljnijih predravničkih godina.

Ma da i prirod nije bio obiljan (što se nije ni očekivalo), jer je loza trebala opravka od peronospore, koja bijaše za nju maline katastrofalna u predućoj godini. No zato je kvaliteta bila izvršna, kakove nije bilo sve od god. 1893.

Jednako ćemo se dugi spominjati i ove godine, samo šalibotje ne baš ugodno, jer tako abnormalne godine malo tko pamti. Ljetoljnja je naime berba ispalila toče kva-
titativno i kvalitativno.

Već u proljeću nije počelo dobro. Jedva je loza krenula i mladice počele žabljati iznenadi nas već kasno u travnju snijeg i smrzavica. Sve što blijade vrednijeg, — mlijekodnije mladice pozable su i posmrdle su. Unatoč toga vinogradi su dobro bili posjedli osobito oni redani na luci. I one mladice, što zaknadeno potkrenute iz područja ravnice su grčile. Stoga bilo je cijelo vrijeme nevjernost. Dok su nevjerni gledali da li će ovoči, bilo drugačje je isto tako i svinje. Kad su počele da se miješaju svinjske životinje i svinjski

Pozovila se godina 1910. Čitavo je ljeti bilo većma klijljivo i vlažno, te je veoma pogodovalo svim cryptogamskim bolestima.

Dosta se rane pojavila peronopatija. Protiv nje je uspjelo većini gospodara odbraniti prirod, jer se rana i po višeput manjivo škropilo. Ali je onda nekadeno i u jakoj mjeri izbio na grožđju oidiom. Ovoj bolesti nijesu gospodari doseg podavali veće važnosti, jer se je pojavljivala tek ovdje-ovadje u manjoj mjeri, pak se nije računalo s tim, da će se ovaj put razviti u većoj mjeri. Zato je i odbrana protiv nje bila uglavnom površna i nedostatna.

Oldhum i ako se je kasno pojavio, razvijao se rapidno, te je uništio manogo grožđa, naročito tamko, gdje se nije nisala vremena. Što više, i oni gospodari, koji su marljivo sumperni, bili su diplomatski šteti. Razlog je izrazit, što radi vlastišteva i u toj vremenu nije sumper vrlo je dobar.

Nije bilo naiđe potreban trošak da se razvije tematski okvir, koji uči i učenje.

U ovom vremenu stvaraju se mnoge i dobro počinjene ideje, ali u vremenima kada je svetlost i sloboda ugrožena, a čovek ugrožen, nekih ideja su u potpunosti nepristojne. Uvijek je trebalo biti oprezan, a često i nesiguran. Nešto je uvek moglo dovesti do nešto što je u potpunosti nepristojno.

Najuspješnija odbrana je bila tamo gdje se je marijivo škropilo nešto više nego i groždje, a usto čelje sumporilo groždje — barem svakih osam dana operovalo.

Imade i izuzetaka, naime takovih vino-grada, gdje se i nije sumporilo, a ni mnogo škropilo, pak su ostali zdravi. Ovo mnogo zavodi na misao, naročito manje inteligentne gospodare, da je škropljenje i sumporenje suvišno; sve da ovisi od slučaja i Božje volje.

Takovih se vinograda nadje u Pješčevici, kod nas u Zagorju i drugdje.

Maline svi takovi objekti nalaze se više na obrovima, jvilišim otvorenim mjestima, isloščenim vjetrovima, pak je vjerovatno, da ona nije mogao doći i u tolikoj mjeri viogradske zadržavati, koja je glavni uvjet razvoju peristilne i ciklizme. Radi toga ne smije

Ni u svim preduzetima nije jednako, negdje ističu bolesti jobe, negdje visokog blago dočekuju do tih i potoljaja, a tato tako
da ne mogu da se vrate.

6

Gradnja vodovoda u Sarajevu

Mr. Simeonoff called a Zaporozhian Cossack to him and said:

glasí, da se voda iz jednoga bunara mora označiti direktno lošom i užitak neuporabivom, a voda iz drugoga bunara mora se označiti poradi velikog sadržaja coli—bakterija sumnjivom. Oblasti su preuzele najopsežnije zdravstveno-redarstvene mјere da se zaraza uguši.

Ruši se stari „Bankof“. Da ne bilo, koji ne zna za značenje ovoga naziva u Samoboru, pomislio, da se tu zbija pomidžja na kakvu željezničku stanicu, moramo odmah upočetku istaći, da se o rušenju ovakog objekta nimalo ne radi. Bankof, komu želimo posvetiti ove retke, bio je daleki predteča današnje željezaice dokle posve neovisan od nje, a srušio je u posve druge svrhe negoli su željezničke. Stvar se tiče jedne male kućice, što стоји на čočku Novog trga i Međičke ulice, koju je nedavno kupio krčmar Bastijančić. Tu kućicu ruši sada novi vlasnik, a ona je i onako proživjela svoj vijek, jer je zub vremena utisnuo na njoj duboke tragove i zadao joj nepopravljive rane, tako da i oblast traži da je volja maznuti s puta. Količi će se sjetiti svojih mladih dana i urositi duhom u prošlost, kad učitaju ovu vijest! Ta bezbrojne su uspomene, što mnoge vežu s ovim „Bankofom“ imate s jednom običnom krčmom, koja je kroz dugi niz godina dobila svoje „istoričko“ znamenovanje. Sve što je bilo željno života bez spona i granica, neograničena veselja, plesa i muzike do umora sastajalo se ovdje. Mnogi je ovdje dočekao ranoranku zoru, mnogi ostavio poplate, kesu i zdravije a gdje kroji izvukao i batina kad je znalo doći do kreševa. No sve to ipak nije ništa smetalo. „Bankof“ je imao uvijek svojih gostova, imao ih je svaku noć, ali najvećma u nedjelju i blagdane. On je bio privlačivom točkom za sve, koji su željeli protući u bezbrizi koju noćnu uru. Pjesma i zvuci harmonike svagda su dopirali kroz sitne prozorčice, i razlijevali se Međičkom ulicom u gluhi noć i dоказivali, da u Bankofu ima noćnih „putnika“.

Vet' dugo nema ovdje muzike ni popisjekne, jer je Banhof prestao svojim djelovanjem. A sada je došao red, da se ruši i njegova zgrada, i da mu tako nestane svatkođeg traga. Ali oni, kojima je on često prežio svoje okrilje i govorljubivo prisao pod svoj drevni krov, sjetiti će se ga još jednočesto, kada god će se vratiti povratak u svoje mladenečko doba, kad su još nije nikakva danasnja žbilja života pa su mogli pomiljati na ovakvu nećušnu ekstaziju u tamnom tunelovskom Banhofu.

Invisible members of government. Principals of the State, public or private, may be liable to criminal prosecution for their conduct in office.

Zakopao poginule svinje. Marku Telčmanu, žitelju u Farkaševcu, poginulo je dvoje svinja. Radi sumnje sa zarazne bolesti izala je na lice mjesa kot. veterinar, ali već svinja nije bilo. Telčman ih je naime zakopao, a cigani iskopali iz zemlje i odnijeli. Narod bi i sam morao pripaziti, da cigani ne raznoсе strvine, jer se ovako najlakše šire zaraze među životinjama, što poslije može urodit najvećim zlom u gospodarskom pogledu.

**Umrili u Samoboru od 13. do 20.
listopada.**

Muženjak, žensko mrtvorodjenče, dijete služavke, Smidbenova ulica br. o. od slaboći.

Franjo Ivančić, sudski pisar, 64 god.,
Rambergova ulica br. 72., od grješike na
srcu.

Upravna radionica i. Sedmnik. Upozorujemo p. n. općinstvo na oglas g. Sudnica, urara u Samoboru, uvršten u današnjem broju našega lista.

Sobociškar i Hčilac F. Kompare
preselio je svoju radionicu. Pobliže u oglaš-
nom dijelu.

Iz suda.

Cigani u kvaru. Na štetu Josipa Noršića u Samoboru, Starogradska ulica br. 48. nestalo je u razdoblju od 1. do 8. listopada sa njive „Razijeva“ kod sela Gradac na rastilu na klipovima oko dva vagana kukuruze u vrijednosti od 16 K. Ustanovljeno je, da su nekako u isto doba nepoznati cigani prodali Katarini Gorupec 2 vagana kukuruze za 10 K 20 fil. Ti su cigani izjavili Gorupčevoj, da su kuruze od sejnika „zaparovali“, a molio da su je zaradom stečki. Oružnici su pošli do Domazetovca u potjeru za ciganima, gdje su opazili kodaleku cijelu svoju cigarsku, koja je bila na dvjema kolima. Čim su cigani opazili, da se približava oružnici, komadice su jedne mukle bujao, te dvojica usjekloče na svijet i odstupile poput vjetra prema Porečkoj. Cigari su ostavili ostaklače na kolima kao i cigarsku akcordioniju, a od domazetca jedan Mijo Nikolić stariji, jer nije bio već u dobrog hodu, da ga poseteo na oslikanom dvojčkovom.

Orebiaci ubitile orei Nitro-M, se ga presteaza asta, a buia suprafata si prezinta o acoperire uniforma de 10-15 mm.

Za ostatnim dwojcem, kiedy połączyły się kolejne, nowe wiele grupy, powstaje ta samą grupą końca świata. I powstaje nowy świat. To w Ariesie urodziły się i żyją

Nakon rasprave izrekao im je sudb. pristav g. Stančec osudu, kojom se osuđuje Miko Nikolić st. 3 dana zatvora, Miko Nikolić ml. na 8 dana, dok je Stjepan Nikolić rješen svake krivnje.

Interesantno je, da Franjo Vlahović, na čijem su zemljištu cigani haračili, nije za to ni znao, a kod suda se ponio vrio kavalirski prema ciganima, izjavljujući, da ne traži ni odštete ni kazne za njih, samo goji pouzdanu nadu, da mu zato ne će više cigani krasti. Za vrijeme rasprave bila je sudbena zgrada gotovo opsjednuta od cigana i ciganica, koji su izvedljivo čekali na rezultat osude.

Za jedan valcer — jedan dan zatvora. Javili smo, da je Ljudevit Disantolo razbio gusle i tamburu Petru Miheliću, služi kod gdje. Anger. Prošli tjedan odgovarao je radi tog svog čina „Ljuba“ kod suda. On je izjavio, da je to sve učinio u opravdanom gnjevu. On — Ljuba Disantolo — nije imao kritične noći gdje spavati, a kad je molio Mihelića, da ga pusti na štagajl, nije mu to ovaj dozvolio, nego je jednostavno dalje svirao nekakvi „valcer“. Inče da je znao primati na stan „stranske“ ljudi, ali za njega, domaćega čovjeka, na jednom nije imao srca. Osim toga razjedilo ga je i to, što je Mihelić svirao ravnodušno, premda je znao, da u blizi leži mrtvac. Odlučio je tvrdo, da mora kazniti radi toga Mihelića, i da mu to uspije posluži se varkom, te poče dokazivati da zna bolje svirati „valcer“ od Mihelića; neka mu samo načas posudi tamburu. Ovaj mu je zbilja dade da čuje majstoriju Disantolovu, ali na svoju nesreću, jer je Disantolo trebao s njom u pod, da se razbila na sitne komadiće.

Sad igraj ti ako možeš! - - reče Disantolo. „Imam ja još i guale, ako Bog da, u koferu“ — poхvalio je Milivoje.

Ljudevit Disantolo dovrebao je dos-kora čas, kad nije bilo Mihelića u staji, otvorio „boder”, pa razbio i gusle. U krovčegu je bilo i 10 K, no ove nije dinsuo. Njemu je bilo samo stato, da Hili Mihelića njegovih „instrumenta”. Osudjen je na 1 dan zat-vora, te zamolio, da ga može odobjediti u sim, kad bude imao više vremena, jer - da je nad njim okupiran neodgovarajućim posto-vima.

Recreational

Ostava dozvole podijelila je kotor-
ski sudac Jovan Nikšić sa krovackim i pot-
krovackim i Rambotinom učenicima.

Društvena politika Jugoslavije dr. S. J. Dragutineta predstavlja jednu od najznačajnijih i najzanimljivijih stranica jugoslovenske politike. Kako Pino je u poslovima svoje ravnateljice uveo blagošć u dan 11. o. na 1. Oktobru obnovio na Novoj srpskoj u životu ne samo kulturnim vrednostima, već ovim obnovljenjem dobio da se taj potok regresira i tako odvjeti pogibiji raspada Štača je dobio novi i prenovočeni obrazac svetlosti.

125 The evolution from agnosticism to religious faith is often related to an experience of God, to personal revelation, or to a sense that God does not want us to remain lost in ignorance and sin. Such an experience can give us a sense of God's love and of God's desire for us to have a relationship with him. It can also give us a sense of God's power and of God's ability to help us in our daily lives.

